

<http://www.luju.ro/fanul-lui-kovesi-clasare-dubioasa-procurorul-oprica-florin-circiumaru-de-la-pjs-2-a-inchis-un-dosar-de-construcii-fara-autorizatie-pe-motiv-ca-acuzatul-fuse-deja-sanctionat-cu-amenda-de-isc-iar-alta-masura-penala-ar-fi-echivalat-cu-o-dubla-pedeapsa-solu>

FANUL LUI KOVESI, CLASARE DUBIOASA – Procurorul Oprica-Florin Circiumaru de la PJS2 a inchis un dosar de constructii fara autorizatie pe motiv ca acuzatul fusese deja sanctionat cu amenda de ISC, iar alta masura penala ar fi echivalat cu o dubla pedeapsa. Solutia lui Circiumaru a fost desfiintata de instanta. Partile vatamate sustin ca faptuitorul ar fi varul Monicai Macovei. Procurorul Circiumaru a semnat pentru sustinerea lui Kovesi (Documente)

Scris de Valentin BUSUIOC | Data: 25.09.2019 12:08

Lumea Justitiei va prezinta felul in care **procurorul Oprica-Florin Circiumaru (foto stanga)**, de la **Parchetul de pe langa Judecatoria Sectorului 2**, a clasat dosarul format ca urmare a unei plangeri penale privind lucrari ce au avariat o cladire din Bucuresti, situata intr-o zona protejata a Capitalei, **dosar in care este implicata o persoana despre care partile vatamate sustin ca ar fi verisorul fostei ministrese de trista amintire Monica Macovei**. O solutie de clasare care nu a rezistat, in cele din urma fiind infirmata de instanta, iar cauza trimisa la parchet pentru completarea urmaririi penale.

Totul a inceput in anul 2015, cand pensionara Elena Bercea si fiii ei, Leonard si Laurentiu, au depus la Politie o reclamatie impotriva vecinului lor, Pavel Varvari, acuzandu-l ca a efectuat fara autorizatie mai multe lucrari de renovare la locuinta (apartament + garsoniera) pe care acesta o detine in respectiva cladire. **Foarte interesant, familia Bercea sustine ca Pavel Varvari este verisorul fostului ministru al Justitiei Monica Macovei, prin**

aceea ca tatal lui Varvari, Liviu, ar fi fratele Silviei Gherghescu (mama lui Macovei). Ca urmare a respectivei reclamatii depuse la Politie, Primaria Capitalei i-a facut plangere penala lui Pavel Varvari, iar familia Bercea s-a alaturat demersului, devenind parte in dosar.

Conform certificatului de urbanism cu nr. 1001/1314994 din data de 16.07.2015, emis de catre Primaria Municipiului Bucuresti (**pe care il gasiti atasat la finalul articolului**), imobilul se afla intr-o zona protejata, tesutul traditional aflat acolo fiind „unicat la nivel international, cu un fond construit de valoare arhitecturala ridicata”. In aceste conditii, „se protejeaza valorile arhitectural-urbanistice, istorice si de mediu natural in ansamblul lor: trama stradala, fondul construit, caracterul si valoarea urbanistica; sunt permise interventii care conserva si protejeaza valorile existente”. Astfel, sunt interzise „activitati care pot provoca degradarea cladirilor sau sunt incompatibile cu statutul de zona protejata”.

Primaria Capitalei – ultima speranta

Pe 23 noiembrie 2018, procurorul Florin Circiumaru a clasat plangerea formulata de familia Bercea si Primaria Capitalei (**dosar nr. 13078/P/2015**). Urmand calea ierarhica, Elena, Leonard si Laurentiu Bercea au atacat plangerea la **prim-procurorul Parchetul Judecatoriei Sectorului 2 Remus Coman (foto dreapta)**, insa fara succes. Pe cale de consecinta, petentii s-au indreptat catre instanta, insa pe data de 24 aprilie 2019, **judecatoarea Anca-Maria Stoica, de la Judecatoria Sectorului 2**, le-a respins plangerea.

lata minuta instantei (dosar nr. 4522/300/2019):

„In temeiul art. 340 alin. 1 C.pr.pen. si 341 alin. 6 lit. a Cod procedura penala respinge plangerea formulata de petentii Bercea Elena, domiciliata in ..., Bercea Nicolae Laurentiu si Bercea Mihai Leonard, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura la ..., impotriva ordonantei de clasare a Parchetului de pe langa Judecatoria Sectorului 2 din data de 23.11.2018, emisa in dosarul nr. 13078/P/2015, mentinuta prin ordonanta 56/II-2/2019 din data de 07.03.2019, ca nefondata.

In temeiul art. 275 alin. 2 Cod procedura penala obliga petentii in solidar la plata sumei de 100 de lei cu titlu de cheltuieli judiciare catre stat. In temeiul art. 276(6) C.pr.pen., obliga petentii la plata sumei de 1000 lei catre intimatul Varvari Pavel, cu titlu de cheltuieli judiciare facute de parte (onorariu avocat). Definitiva. Data in camera de consiliu, astazi, 24.04.2019”.

Desi hotararea judecatoarei Stoica este definitiva, Codul de procedura penala prevede – la art. 336 alin. 1 – ca „orice persoana poate face plangere impotriva masurilor si actelor de urmarire penala, daca prin acestea s-a adus o vatamare intereselor sale legitime”. Pe cale de consecinta, Primaria Municipiului Bucuresti – prin primarul general Gabriela Firea – a atacat si ea in instanta ordonanta procurorului Florin Circiumaru. De data aceasta, pe 26 iunie 2019, in **dosarul nr. 10574/300/2019, judecatoarea Catalina Cruceru**, de la aceeasi Judecatorie a Sectorului 2, a admis plangerea formulata de Primaria Capitalei si a trimis cauza catre parchet, in vederea completarii urmaririi penale.

Redam minuta instantei:

„In baza art. 341 alin. 6 lit. b Cod proc. pen. admite plangerea formulata de petenta Primaria Municipiului Bucuresti impotriva Ordonantei de clasare data in dosarul nr. 13.078/P/2015 din data de 23.11.2018 a Parchetului de pe langa Judecatoria sectorului 2 Bucuresti. Desfiinteaza ordonanta de clasare data in dosarul nr. 13.078/P/2015 de Parchetul de pe langa Judecatoria sectorului 2 Bucuresti. Trimite cauza procurorului in vederea completarii urmaririi penale. In baza art. 275 al.3 Cod proc. pen. cheltuielile judiciare avansate de stat raman in sarcina acestuia. Definitiva. Pronuntata in camera de consiliu, astazi, 26.06.2019”.

Procurorul a echivalat o sanctiune contravențională cu una penală

Cea mai bizară parte din ordonanța de clasare semnată de Oprica Cîrciumaru se referă la invocarea principiului „ne bis in idem” („nu de două ori același lucru”), care interzice ca o persoană să fie sancționată de două ori pentru aceeași faptă. Totuși (asa cum puteți citi mai jos), **procurorul pune semnul „egal” între amenda de 10.000 de lei primită de Pavel Varvari de la Inspectoratul în Construcții al Municipiului București pentru efectuarea respectivelor lucrări fără autorizație de construire și o eventuală sancțiune penală aplicată lui Varvari. Anchetatorul invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, argumentând că în acest caz cuantumul ridicat al amenzii face ca aceasta să poată fi echivalată cu o sancțiune penală.** Cu toate acestea, procurorul Cîrciumaru se contrazice singur imediat după aceea, recunoscând că nivelul de 10.000 de lei este unul mediu, maximul permis de lege fiind de 20.000 de lei.

Asa cum puteți citi în notele de ședință depuse, familia Bercea demontează argumentația procurorului, invocând tot o decizie a CEDO și susținând că Inspectoratul de Stat în Construcții nu avea nicio competență să-l amendeze pe Pavel Varvari, așa ceva fiind atributul exclusiv al unui organ de urmărire penală.

În plus, Elena Bercea și fiii săi susțin că procurorul Florin Cîrciumaru le-a refuzat administrarea probelor cu martori, înscrisuri și expertiză. De asemenea, magistratul nu a solicitat puncte de vedere de la ISC sau Ministerul Culturii, reclamă familia Bercea.

Altfel, în ceea ce-l privește pe procurorul Cîrciumaru, acesta a devenit cunoscut în iunie 2018, când a semnat, alături de alți 715 procurori și 205 judecatori, o așa-numită „declarație de independență”, exprimându-și revolta legată de Decizia CCR nr. 358/2018, prin care Curtea Constituțională a României l-a obligat pe președintele Klaus Iohannis să-o revoce pe Laura Kovesi de la conducerea DNA.

Redam cele mai importante pasaje din ordonanța de clasare:

„b) Justificarea soluției de clasare pentru infracțiunea de executare, fără autorizație de construire, de lucrări la construcții amplasate în zone construite protejate (prevăzută de art. 24 lit. a din Legea nr. 50/1991)

Intr-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, cu valoare de principiu, că o sancțiune contravențională aplicată în procedurile administrative poate avea, în anumite condiții, semnificația unei sancțiuni de natură penală, indiferent de calificarea primită în dreptul intern și poate atrage astfel protecția instituită de art. 4, Protocol 7 din Convenție, contextul în care demararea unei proceduri penale ulterioare pentru aceleași fapte ar conduce la încălcarea principiului 'ne bis in idem', chiar dacă aceasta din urmă procedura se finalizează cu pronunțarea unei soluții de neurmarire. (...)

Or, facand aplicarea concreta a principiilor dezvoltate mai sus de catre instanta de contencios european, Parchetul observa, in primul rand, in prezenta cauza, ca prin procesul-verbal de constatare si sanctionare a contraveniilor (...) din data de 22.03.2016, intocmit de Inspectoratul de Stat in Constructii – Inspectoratul in Constructii al Municipiului Bucuresti, faptuitorul Varvari Pavel a fost sanctionat contravențional cu o amenda in cuantum de 10.000 de lei (cuantumul maxim aplicabil fiind de 20.000 de lei) si ca aceasta sanctiune, prin cuantumul ridicat, prin pedeapsa potentiala maxima ce putea fi aplicata (20.000 de lei), prin caracterul punitiv (si nu caracter reparator) si prin cercul larg de destinatari ai legii in temeiul careia a fost aplicata – respectiv Legea nr. 10/1995 privind calitatea in constructii –, reprezinta o veritabila sanctiune de drept penal, ramasa definitiva prin necontestare, dupa cum rezulta din actele dosarului.

In al doilea rand, Parchetul constata ca exact pentru aceleasi fapte pentru care a fost sanctionat faptuitorul, prin actul aratat mai sus, se efectueaza cercetari in prezentul dosar de urmarire penala (fata de aceeasi persoana), avandu-se in vedere, ca situatie de fapt, executarea, in perioada august – noiembrie 2015, de catre numitul Varvari Pavel, fara autorizatie de construire, de lucrari de renovare la imobilul situat in municipiul Bucuresti (...).

In al treilea rand, similar principiilor enuntate in materie de Curtea Europeana a Drepturilor Omului, aratate mai sus, Parchetul mai constata si ca dreptul intern contine garantii procesuale similare, dupa cum urmeaza: potrivit art. 15 CPP, actiunea penala se pune in miscare si se exercita 'cand nu exista cazuri care impiedica punerea in miscare a actiunii penale sau exercitarea acesteia'. Potrivit art. 16 alin. 1 lit. e, constituie cazuri de impiedicare a punerii in miscare sau a exercitarii actiunii penale, printre altele, situatia in care lipseste o conditie prevazuta de lege, necesara pentru punerea in miscare a actiunii penale, iar conform art. 6 CPP, legea procesual-penala prevede drept conditie pentru urmarirea penala sau judecarea unei persoane ca aceasta sa nu mai fi fost cercetata / sanctionata anterior pentru savarsirea aceleiasi infractiuni, cauza in care sa se fi pronuntat o hotarare penala definitiva (cu privire la aceeasi fapta, chiar si sub o alta incadrare juridica).

Prin urmare, constatandu-se o dublare a procedurilor penale (sanctiunea contravenționala aplicata faptuitorului are caracter penal, in sensul autonom al Conventiei, asa cum s-a aratat; ea a dobandit autoritate de lucru judecat prin necontestare, nemaexistand in dreptul intern nicio cale de anulare; exista identitate intre faptele materiale avute in vedere, pe de o parte, la sanctionarea contravenționala, iar pe de alta parte la efectuarea cercetarilor din prezentul dosar), solutia care va fi dispusa in privinta infractiunii de executare, fara autorizatie de construire, de lucrari la constructii amplasate in zone construite protejate (prevazuta de art. 24 lit. a din Legea nr. 50/1991) va fi una de clasare, intemeiata pe dispozitiile art. 16 alin. 1 lit. e din Codul de procedura penala, cu referire la art. 6 din Codul de procedura penala, privind aplicarea principiului de drept procesual 'ne bis in idem'.

c) Justificarea solutiei de clasare pentru infractiunea de continuarea executarii lucrarilor dupa dispunerea opririi acestora de catre organele de control competente, potrivit legii (prev. de art. 24 lit. b din Legea 50/1991)

Relativ la aceasta infractiune, trebuie mentionat ca abia prin ordonanta Parchetului de pe langa Judecatoria Sectorului 2 Bucuresti din data de 18.02.2016, s-a dispus sistarea temporara a executarii lucrarilor de construire la imobilul-apartament din mun. Bucuresti (...), efectuate de faptuitorul Varvari Pavel, pana la finalizarea procesului penal, masura fiind pusa in aplicare de Inspectoratul in Constructii al Municipiului Bucuresti (...).

In aceste conditii, desi dupa efectuarea primului control (...), faptuitorul a continuat executarea lucrarilor de renovare fara a avea o autorizatie in acest sens, nu au fost continuate aceste lucrari si dupa data de 18.02.2016, cand s-a dispus efectiv oprirea acestora de catre parchet (prin ordonanta aratata mai sus), astfel incat sa fim in prezenta infractiunii analizate, dupa cum cere expres norma de incriminare.

Ca atare, pentru aceasta infractiune se va dispune clasarea, potrivit dispozitiilor art. 16 alin. 1 lit. a din CPP, apreciindu-se ca fapta analizata nu exista.

d) Justificarea solutiei de clasare pentru infractiunea de distrugere (prev. de art. 253 alin. 1 CP)

Parchetul este de acord ca in perioada supusa analizei faptuitorul a efectuat, fara a avea autorizatiile necesare, lucrari de construire la imobilul din mun. Bucuresti (...), amplasat (...) in zona protejata nr. (...) - tesutul traditional difuz zona (...).

Totusi, o serie de argumente conduc la concluzia ca sus-numitul nu a actionat in niciun moment cu intentia directa sau indirecta, ceruta de norma de incriminare, neurmarind si nici macar acceptand sa provoace distrugeri, degradari sau aduceri in stare de neintrebuintare la un imobil pe care il cumparase de curand, astfel incat sa fim in prezenta infractiunii prevazute de art. 253 din noul Cod Penal.

In sprijinul concluziei din paragraful anterior pledeaza, in primul rand, natura lucrarilor executate (respectiv, in baie, inlocuirea gresiei, a faiantei si a instalatiilor sanitare aferente; la terasa inchisa a apartamentului, montarea de geamuri pe structura metalica din teava rectangulara, inchizand astfel terasa, inlocuirea tamplariilor ferestrelor existente pe parapetul terasei cu o noua tamplarie din PVC cu geam termopan si inlocuirea usii de acces in apartament cu o usa metalica) (...). Or, toate aceste activitati nu ies din sfera obisnuita a activitatilor pe care le face un proprietar care urmareste doar renovarea imobilului sau.

Imprejurarea ca activitatile aratate mai sus au fost indeplinite fara existenta autorizatiilor cerute de lege nu poate conduce la concluzia ca persoana cercetata a actionat cu intentia (chiar indirecta) a distrugerii imobilului, de vreme ce – astfel cum rezulta din actele dosarului – ea a intreprins demersurile necesare obtinerii avizelor, insa nu a primit un raspuns de la autoritatea competenta in termenul stabilit in acest sens si nici chiar dupa finalizarea lucrarilor.

Nici argumentul ca la data efectuarii lucrarilor, imobilul era incadrat in clasa de risc seismic nu poate schimba concluziile enuntate anterior, mai ales ca prin adresa (...), Primaria Municipiului Bucuresti a comunicat faptuitorului ca imobilul (...) a fost cuprins gresit in Lista imobilelor expertizate tehnic si incadrate in clasa de risc seismic Rs1.

Pe de alta parte, si daca s-ar constata o legatura de cauzalitate intre actiunile faptuitorului si degradarile suferite de imobil (astfel cum rezulta din raportul de expertiza tehnica extrajudiciara, depus la dosarul cauzei de catre persoanele vatamate), tot nu s-ar putea ajunge la concluzia ca numitul Varvari Pavel a actionat cu forma de vinovatie ceruta de legiuitor, pentru infractiunea prev. de art. 253 NCP, de vreme ce – astfel cum s-a mai aratat – lucrarile efectuate nu au o dimensiune neobisnuita (ex.: demolari ale unor pereti sau stalpi de sustinere), ele inscriindu-se, in opinia Parchetului, in limita unor lucrari de renovare ce nu sunt apte sa sustina concluzia ca persoana cercetata a actionat cu intentia de a-l distruge, degrada sau aduce in stare de neintrebuintare.

In plus, in cuprinsul procesului-verbal de control (...), intocmit de Inspectoratul in Constructii al Municipiului Bucuresti, se arata (...) ca modificarile interioare au constat, printre altele, in executarea unor tavane false si executarea unui perete despartitor, din structura metalica usoara si rigips, deci nicidecum in executarea unor lucrari radicale si de neinlocuit, in raport cu arhitectura cladirii si cu folosirea unor materiale grele, cum sustin persoanele vatamate in declaratiile consemnate in cursul urmaririi penale.

In alta ordine de idei, nici macar infractiunea de distrugere din culpa (prev. de art. 255 alin. 1 NCP) nu ar putea fi retinuta in prezenta cauza, pe de o parte nefiind indeplinite conditiile referitoare la forma de vinovatie, iar pe de alta parte fapta nefiind savarsita prin incendiere, explozie sau alte asemenea mijloace periculoase, astfel incat sa poata fi atrasa raspunderea penala, in conditiile textului evocat mai sus.

e) Justificarea solutiei de clasare pentru infractiunea de furt (prev. de art. 228 alin. 1 CP)

In cursul urmaririi penale, s-a solicitat extinderea cercetarilor si pentru savarsirea infractiunii de furt, constand in pretinsele actiuni ale faptuitorului Varvari Pavel, de insusire a unor bunuri ce erau depozitate la momentul faptelor in podul imobilului si care ar fi apartinut persoanelor vatamate Bercea Elena, Bercea Mihai-Leonard si Bercea Nicolae-Laurentiu.

Avand in vedere ca, pe de o parte, nu s-a realizat, de catre persoanele vatamate, o descriere concreta si completa a bunurilor a caror sustragere se invoca si ca nu au fost propuse probe la momentul procesual potrivit (astfel incat sa se poata stabili cu exactitate care ar fi bunurile a caror lipsa se reclama), iar pe de alta parte ca faptuitorul neaga astfel de actiuni, pe fondul imposibilitatii administrarii altor mijloace de proba (sub acest aspect), Parchetul urmeaza sa concluzioneze ca fapta nu exista, astfel incat se va dispune clasarea potrivit dispozitiilor art. 16 alin. 1 lit. a din CPP”.

Prezentam principalele argumente ale familiei Bercea:

„Mentinerea ca temeinica si legala a ordonantei de clasare din 23.11.2018 a procurorului de caz este nelegala si netemeinica sub toate aspectele sale

Astfel

A) Constatarea unei dublari a procedurilor administrative si penale prin aplicarea principiului de drept procesual „ne bis in idem” cu raportare la practica Curtii este una care este in contradictie cu cele statuate chiar de Curte in ceea ce priveste existenta unei dublari a procedurilor penale in dreptul intern pentru aceeasi fapta atunci cand exista o combinatie de proceduri care pot fi luate in considerare ca formand un ansamblu integrat, neexistand in aceste cazuri o dublare reala a procedurilor.

Astfel in practica recenta a Curtii respectiv in in Cauza A&B c. Norvegiei, Cererile nr. 24130/11 si 29758/11 Curtea a statuat ca:

“In opinia Curtii, totusi, problema caracterului „definitiv” sau nu al unei decizii nu se pune atunci cand nu exista nici o dublare reala a procedurilor, ci mai degraba o combinatie de proceduri care pot fi luate in considerare ca formand un ansamblu integrat.

Pe baza analizei de mai sus a jurisprudentei Curtii este evident ca, in ceea ce priveste faptele sanctionate atat in materia dreptului penal, cat si in cea a dreptului administrativ, metoda cea mai sigura pentru a se asigura respectarea articolul 4 din Protocolul nr. 7 este de a prevedea, intr-o etapa corespunzatoare, o procedura la un singur nivel care sa reuneasca ramurile paralele ale regimului juridic care reglementeaza activitatea in cauza, astfel incat diferitele nevoi urmarite de societate in raspunsul sau la infractiune sa fie adresate in cadrul unui singur proces.

Cu toate acestea, dupa cum a fost explicat mai sus (in special la punctele 111 si 117-120), articolul 4 din Protocolul nr. 7 nu exclude desfasurarea procedurilor duble, chiar si pana la finalizarea lor, cu conditia sa fie indeplinite anumite conditii. In special, pentru a convinge Curtea de lipsa repetarii judecarii sau a pedepselor (bis) interzisa prin articolul 4 din Protocolul nr. 7, statul-parat trebuie sa demonstreze in mod convingator ca procedurile duble din respectiva cauza au fost unite de o „relatie materiala si temporala suficient de stransa”. Cu alte cuvinte, trebuie sa se demonstreze ca acestea au fost combinate pentru a fi integrate intr-un ansamblu coerent. Acest lucru inseamna nu numai ca scopurile urmarite si mijloacele utilizate pentru realizarea acestui obiectiv trebuie sa fie in substanta complementare si sa prezinte o legatura temporala, dar, de asemenea, ca posibilele consecinte ale organizarii tratamentului juridic aplicabil comportamentului in cauza trebuie sa fie proportionale si previzibile pentru justitiabil.”

Tot Curtea a statuat ca nu exista o incalcare a principiului “ne bis in idem” atunci cand “procedura penala si procedura administrativa s-au desfasurat in paralel si au fost strans legate intre ele. Mai mult desfasurarea procedurilor duale (mixte – in fr.), cu posibilitatea impunerii diferitelor penalitati cumulate, a fost previzibila pentru reclamant, care trebuia sa fi stiut de la inceput ca urmarirea penala, precum si impunerea de sanctiuni fiscale a fost facuta posibila sau chiar probabila intr-o atare situatie.”

Astfel ca in in Cauza A&B c. Norvegiei, Cererile nr. 24130/11 si 29758/11 cu privire la situatia sesizata, “Curtea este convinsa ca, in timp ce sanctiuni diferite au fost impuse de catre doua autoritati diferite in cadrul unor proceduri diferite, a existat totusi o legatura suficient de stransa intre ele atat din punct de vedere material, cat si in timp, incat sa poata fi considerat ca facand parte dintr-un mecanism integrat de sanctiuni prevazut de dreptul norvegian pentru cazurile de omisiune in furnizarea de informatii intr-o declaratie fiscala ce da nastere la deficiente in evaluarea fiscal.”

Fata de acestea va rugam sa observati ca in speta de fata principiul de drept procesual “ne bis in idem” nu isi gaseste aplicabilitatea.

Pe de o parte, deoarece ambele proceduri s-au desfasurat in paralel si au fost in stransa legatura una cu alta, iar pe de alta parte, nu exista o dublare a sanctiunii faptuitorului Varvari Pavel in ceea ce priveste savarsirea infractiunii prevazute de art 24 pct 1 lit a din Legea 50/1991 fapta pentru care faptuitorul nu a fost sanctionat de catre Inspectoratul de Stat in Constructii prin procesele verbale seria B nr. 0001111/22.03.2016 si 0001112/22.03.2016.

Potrivit celor doua procese verbale aratate intimatul-faptuitor Varvari Pavel a fost sanctionat pentru

incalcarea prevederilor art. 24 lit b si d din Legea 50/1991, respectiv lipsa autorizatiei de construire pentru modificarile aduse imobilului din (...) si pentru lipsa asigurarii realizarii unui nivel de calitate corespunzator cerintelor printr-un sistem propriu de calitate conceput si realizat prin personal propriu cu responsabili tehnici cu executia atestati in conformitate cu prevederile art 25 lit c din Legea 10/1995 cu modificarile ulterioare.

De asemenea se mentioneaza de catre Inspectoratul de Stat in Constructii in procesul verbal de control nr. 16569/22.03.2016 la pctul 1.3, fata de imprejurarea ca amenjarile au fost facute fara autorizatie intr-o zona protejata ca "Potrivit art 24 al. 1 lit a din Legea 50/1991, aceste fapte constituie infractiuni".

Rezulta cu evidenta ca prin ordonanta de clasare pronuntata s-a facut o grava eroare prin solutia de clasare a faptei prevazuta si sanctionata de art 24 al.1 lit a prin retinerea netemeinica a principiului de drept "ne bis in idem" deoarece fapturitorul nu a fost sanctionat pentru aceasta fapta in niciunul din procesele verbale retinute de procuror ca fiind aplicabile in speta.

De altfel ISC nici nu avea competenta de a aplica vreo sanctiune penala faptuitorului intimat, aceasta fiind atributul exclusiv al organelor de urmarire penala si instantei de judecata.

Mai mult decat atat din declaratia faptuitorului data in fata organelor de cercetare penala - filele 99-101, 108-110 rezulta ca acesta cunostea ca imobilul asupra caruia a intervenit prin operatiunile de amenjarare / modificare se afla intr-o zona protejata, avand astfel "previzibilitatea" privind sanctionarea sa penala pentru incalcarea legii, distinct de nerespectarea procedurilor administrative aplicabile spetei.

Astfel, fata de practica Curtii, in ceea ce priveste lipsa incalcarii articolul 4 din Protocolul nr. 7 atunci cand procedurile se desfasoara in paralel si sunt in stransa legatura intre ele precum si fata de lipsa aplicarii vreunei sanctiuni pentru incalcarea prevederilor art 24 al. 1 lit a din Legea 51/1991 si previzibilitatea sanctiunii de catre fapturitor, este evident ca nu poate fi vorba de o dublare a caracterului punitiv prin aplicarea sanctiunii administrative ramasa definitiva prin necontestare si cercetarii savarsirii infractiunii prevazuta de art 24 al. 1 lit a din ordonanta de clasare. Sub acest aspect, ordonanta de clasare este nelegala.

B) In mod gresit s-a retinut in favoarea faptuitorului intimat circumstanta atenuanta potrivit careia acesta ar fi depus documentele necesare obtinerii autorizatiei de constructive, dar neprimind niciun raspuns de aproape 5 luni, s-a apucat sa execute lucrarile neautorizate.

Desi procurorul ar fi putut sa sanctioneze acest comportament macar prin aplicarea unei amenzi penale sub retinerea ca fapturitorul avea si alte cai legale de a obtine aceasta autorizatie si ca nimeni nu isi poate face dreptate singur decat in baza unei sentinte judecatoresti, procurorul retine gresit ca fapturitorul ar fi depus actele in vederea obtinerii autorizatiei de constructie.

Astfel in motivarea clasarii pentru infractiunea de executare fara autorizatie de construire de lucrari la constructii amplasate in zone construite protejate prevazuta de art 24 lit a din Legea 50/1991 acesta retine in situatia de fapt expusa (fila 3 al. 5 din ordonanta) urmatoarele:

“Dupa cum rezulta din declaratia fapturitorului Varvari Pavel coroborata cu dovada anexata declaratiei, intentionand sa efectueze lucrari de renovare la imobilul cumparat, la data de 09.03.2015 susnumitul a depus la Primaria Municipiului Bucuresti o cerere prin care cererea Directiei Generale Dezvoltare Urbana, Compartimentul Serviciu Autorizare eliberarea autorizateiei prevazute de lege”.

Total gresit.

Astfel, la fila 99 din dosar se regaseste recipisa de inregistrare a unei cereri la PMB avand numar de inregistrare 1314994/09.03.2015, cu termen de solutionare 08.04.2015.

Aceasta cerere nu reprezinta dovada depunerii actelor necesare obtinerii autorizatiei de constructie cum eronat a retinut procurorul ci reprezinta cererea in vederea eliberarii Certificatului de urbanism, act premergator depunerii autorizatiei de constructie.

Ca este asa o dovedeste faptul ca faptuitorul nu a depus nicio dovada a proiectului intocmit de catre un arhitect autorizat, ca a facut demersuri in vederea obtinerii avizelor necesare si mentionate in Certificatul de Urbanism si ca a depus cererea de obtinere a autorizatiei de construire, cu planuri arhitecturale “vizat spre neschimbare” cu viza PMB.

Faptuitorul nici pana la data prezentei nu a prezentat autorizatia de construire deoarece niciodata nu a facut demeruri reale in vederea obtinerii acesteia neavand intentia de a o obtine.

Lipsa de demersuri in obtinerea autorizateiei de construire isi gaseste ratiunea prin aceea ca nu ar fi primit o autorizatie de constructie care sa ii fi permis modificarile facute imobilui aflat in zona de protectie cu o arhitectura unicat la nivel international.

Dovada in acest sens stau fotografiile aflate la filele 240, 298 din dosar de unde rezulta “mutilarea” fatadei cladirii prin inchiderea unei tersase cu geam termopan si prin distrugerea/eliminarea balconului cu arhitectura deosebita in concordanta cu toata cladirea si cu zona protejata in care se afla imobilul din (...).

Aceasta modificare a dus si la distrugerea stucaturilor arhitecturale aflate si sub acest balcon desfiintat si aflate pe tavanul partilor vatamate, aspecte care au fost sesizate de partea vatamata organelor de politie la data de 30.03.2016 (fila 171 din dosar) si in dovedire va depunem fotografii pe CD.

Asa cum aratat cererea nr. 1314994/09.03.2015 a reprezentat doar o cerere de eliberare a unui certificat de urbanism.

Ca este asa se poate observa din Certificatul de urbanism nr. 1001/1314994/16.07.2015 eliberat fapturitorului (fila 118 din dosar) ca urmare a depunerii de catre acesta a cererii 1314994/09.03.2016 si a carei recipisa se afla la

dosar.

Astfel ca declaratia faptuitorului conform careia a asteptat 5 luni si neprimind niciun raspuns in luna august s-a apucat de renovari este una mincinoasa si nesustinuta de actele si probele administrate in cauza, inscrisuri care insa nu au fost judicios analizate de catre organele de urmarire penala si nici analizate judicios de catre procuror ca urmare a plangerilor formulate in cauza.

Faptuitorul a actionat cu buna stiinta atunci cand s-a apucat de renovari in luna august 2015 deoarece acesta avea cunostinta de obligatiile pe care le are si de documentele pe care trebuie sa le obtina pentru a obtine Autorizatia de construire, astfel cum rezulta din Certificatul de urbanism din 16.07.2015.

Potrivit acestui document, i se aduce la cunostinta faptuitorului ca imobilul se afla in zona protejata nr. (...), tesut traditional difuz zona (...), tesut rezidential traditional tipic – UNICAT la nivel international cu un fond construit de valoare arhitectuala ridicata si pentru care avea nevoie de avizul Ministerului Culturii si ISC DRCBI precum si efectuarea unei expertize tehnice intocmite de expert tehnic atestat MLAPT.

Mai mult faptuitorului i se aduce la cunostinta ca este obligat sa pastreze arhitectura initiala a fatadelor pe care insa acesta a distrus-o prin inchiderea neautorizata a unei terase aflate la strada cu geam termopan desi aceasta terasa era doar acoperita, modificand astfel fatada casei in mod nelegal si calcand astfel in picioare istoria, frumosul si stilul elegant arhitectural al casei. Din fila 238 reprezentand schita imobilelor 4 si 5 asupra carora faptuitorul a intervenit brutal si nelegal se poate observa ca terasa stradala in suprafata de 5.47 mp era doar acoperita, nu inchisa!

C) In mod gresit s-a mentinut solutia de clasare pentru infractiunea de continuare a executarii lucrarilor dupa dispunerea opririi acestora de catre organele de control competente, potrivit legii, prevazuta de art 24 lit b din Legea 50/1991.

Astel prin ordonanta din data de 18.02.2016 s-a dispus oprirea lucrarilor de catre parchet.

Aceasta ordonanta a fost dusa la indeplinire de catre ISC prin procesul verbal de control 16569/22.03.2016.

La data de 21.03.2016 ca urmare a deplasarii facute de ISC s-a constatat ca „lucrarile prevazute la pct 1.2 au fost realizate integral”

In baza acestei mentiuni prim procurorul a dat solutia de clasare a faptei sanctionate de art 24 lit b din Legea 50/1991 considerand ca aceasta este suficienta pentru clasarea faptei.

Nu a luat in considerare declaratia facuta de partea vatamata Bercea Elena la data de 30.03.2016 prin care aceasta reclama si dovedea cu fotografii continuarea lucrarilor la imobilul faptuitorului si prin care aceasta arata ca, ca urmare a realizarii unei gauri prin zidul casei, la fatada, s-au distrus elemente arhitecturale de stucatura.

Exista declaratia autentificata sub nr:1097 din 29.04.2016 prin care Constantin Elena vecina de vis a vis, (...) declara cum a vazut ca la data de 13.05.2016 s-au auzit zgomote foarte puternice care veneau de la imobilul de vis a vis de la mansarda de la etajul (...) a imobilului situat in (...). In acel moment a vazut cum o bucata din ornamentul casei de pe (...), cel de pe fatada a cazut in strada si cum l-a vazut pe proprietarul apartamentului de la mansarda coborand si strangand resturile mari din bucata cazuta”.

Or, sustinerea prim-procurorului din „convingerile sale” ca lucrarea s-ar fi finalizat de indata ca urmare a emiterii ordonantei de oprire a lucrarilor din 18.02.2016 .

Nu s-a audiat niciun martor, nu s-a facut cercetare la fata locului in imobilul faptuitorului si nici nu s-a cerut punct de vedere de la Ministerului Culturii si ISC in legatura cu modificarile aduse de faptuitor imobilului.

Depunem in acest sens fotografii pe CD si declaratia autentificat sub nr. 1097/29.04.2016 a numitei Constantin Elena.

D) In ceea ce priveste solutia de clasare pentru infractiunea de distrugere prevazuta de art 253 alin Cp, si aceasta este netemeinica.

Va rugam sa observati ca sunt intrunite toate elementele infractiunii, fapta de distrugere fiind savarsita de faptuitor cu intentie indirecta atat prin actiune cat si prin inactiune.

Astfel exista intentie indirecta atunci cand faptuitorul savarseste actiuni care prin natura lor sau prin modul de exectuare sunt apte sa produca in concret mai multe urmari (unele chiar ilicite), urmari fata de care faptuitorul este indiferent, in sensul ca lasa producerea lor in mod cert, dupa cum nu actioneaza nici pentru impiedicarea producerii lor.

In speta faptuitorul cunostea din data de 16.07.2015 care ii sunt obligatiile pentru a putea efectua interventiile la imobilul proprietatea sa.

Faptuitorul cunoastea ca nu are autorizatie de constructie si ca niciodata nu a intocmit proiecte, schite in vederea obtinerii autorizatiei de construire.

Faptuitorul cunostea ca imobilul se afla intr-o zona protejata cu o arhitectura unica si ca trebuie sa obtina avize de la Ministerul Culturii si ISC

Faptuitorul cunostea ca era obligat sa intocmeasca o expertiza tehnica intocmita de expert tehnic atestat MLAPT.

Astfel rezulta cu evidenta atat din probele administrate in cauza dar si din atitudinea ulterioara a faptuitorului ca acesta a actionat constient si a prevazut aceste urmari astfel incat acesta ar fi trebuit sa raspunda prin asumarea formei de vinovatie a intentiei indirecte.

Si prin faptul ca acesta nu facut nimic pentru intrarea in legalitate si pentru certificarea de catre autoritati ca modificarile aduse imobilului se incadreaza in zona arhitecturala reprezinta intentia indirecta prin inactiune a faptuitorului si care conduce la tragerea la raspundere a acestuia pentru savarsirea infractiunii prevazute de art 253 cod penal, faptuitorul actionand cu intentie prin faptele sale.

Mai mult decat atat faptuitorul, la momentul la care s-a apucat de modificari, cunoastea ca imobilul se incadra in clasa de risc seismic RS 1, conform adresei nr. 2506/17.11.2014 –fila 383 dosar.

Informarea inscrierii eronate a imobilului in clasa de risc seismic RS 1 a sosit la data de 04.05.2016 (fila 42 dosar) data l-a care, conform sustinerilor procurorului lucrarile erau finalizate.

Fata de cele aratate rezulta indubitabil ca faptuitorul, avand cunostinta la data inceperii lucrarilor, ca imobilul se afla in clasa RS 1 si desi cunostea din Certificatul de urbanism eliberat la data de 16.07.2015 toate obligatiile ce ii reveneau pentru asigurarea sigurantei structurale si arhitecturale a imobilului a nesocotit toate acestea actionand cu buna stiinta ca incalca prevederile legale si ca prin faptele sale ar putea sa aduca degradari/distrugerii si prejudicii atat imobilului cat si locuitorilor din imobil, lucru care de altfel s-a si intamplat.

Fata de cele aratate va solicit sa desfiintati solutia de clasare pentru infractiunea de distrugere prev de art 253 cod penal.

E) In ceea ce priveste solutia de clasare pentru infractiunea de furt prev de art 228 Cod penal, va solicitam sa constatati ca si aceasta este nelegala.

Pentru a pronunta solutia de clasare pentru infractiunea prev de art 228 cod penal prim procurorul, identic ca si procurorul de caz, a argumentat ca partile vatamate sunt cele vinovate pentru lipsa tragerii la raspundere, deoarece nu am individualizat bunurile sustrate si nu am facut probe in acest sens.

In primul rand, nu ni s-a pus niciodata in vedere sa indicam bunurile ce ne-ar fi fost sustrate desi aceasta obligatie incumba organelor de urmarire penala. Dealtfel nici faptuitorului nu i s-a solicitat sa indice in declaratiile sale care au fost acele bunuri de care a fost „sigur”: ca au apartinut matusii sale pe care le-a „aruncat” din podul in care a intrat prin spargerea lacatului pus de partile vatamate.

In ceea ce priveste propunerea de probe in dovedirea plangerii dorim sa amintim ca sarcina strangerii probelor revine organelor de urmarire penala si nu partilor vatamate, iar pe de alta parte trebuie precizat ca solicitarea facuta de subsemnatii privind administrarea probelor cu martori, inscrisuri si expertiza ne-a fost respinsa tot de organele de urmarire penala prin ordonanta”.

**** Cititi aici ordonanta de clasare a procurorului Oprica Ciciuamaru;***

[* Gasiti aici contraargumentele familiei Bercea la ordonanta procurorului Circiumaru;](#)

[* Vedeti aici certificatul de urbanism emis de Primaria Bucuresti.](#)